

den tid, der var gået, og så kunne man forlade stedet igen. Vi har ikke på noget tidspunkt været indbudt til egentlige forhandlinger med regeringen om regeringsgrundlaget.

Men må jeg så ikke også minde om, at debatten her i dag om det hjørne udsprang af, at hr. Ove Fich i sit ordførerindlæg kom med et kraftigt angreb på de folkelige bevægelser, der, som hr. Ove Fich sagde, blot kommer med udtalelserne i pressen osv., og som man ikke ved, hvor man har, og hvad de vil. Så reflekterede jeg over det og sagde, at det er jo, fordi de folkelige bevægelser ikke fik lov til at deltage i forhandlingerne om udarbejdelsen af regeringsgrundlaget. Det var der faktisk nogle partier der stillede forslag om, men det var ikke muligt at få opbakning til det.

Jeg kan forstå, at hr. Ove Fich under debatten her i dag har valgt den taktik, at han springer op med kraftige angreb på bl.a. folk, der slet ikke deltager i debatten, men så falder han ned som et lam. Jeg kan i hvert fald konstatere, at selv om jeg flere gange har opfordret hr. Ove Fich til at svare på spørgsmål, jeg har stillet hr. Ove Fich, så bliver hr. Ove Fich siddende og ønsker ikke at deltage i den videre debat – ikke engang, når han bliver konfronteret med konkrete spørgsmål til sit eget ordførerindlæg. Det synes jeg er ærgerligt, for det gør jo, at det er svært at få en debat om det indhold, hr. Ove Fich præsenterede i sit ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er til hr. Peter Duetoft, som pludselig kommer og siger, at nogle fra Fremskridtspartiet, Enhedslisten og lignende blev siet fra, fordi de havde nogle diametralt modsatte opfattelser af det, der var blevet fremlagt. Som hr. Kristian Thulesen Dahl lige har gjort rede for, blev der faktisk indkaldt til tre orienterende møder mellem regeringen og de forskellige partier. De møder var Fremskridtspartiet også med til, og vi meldte på de oplæg, som var kommet, eller de papirer, som blev fremlagt, og det var såmænd ikke dem, der var noget galt med.

Men som hr. Peter Duetoft jo fuldstændig klart ved, og som han blot undlod at sige, er den eneste grund til, at vi blev siet fra, at vi havde anbefalet et nej til Maastricht-Traktaten med de begrundelser, som jeg jo mildest talt har gentaget så mange gange under alle de tidligere debatter, at det nok ikke vil være nødvendigt at gentage dem. Men ingen af de emner, som var

begrundelsen for at sige nej til Maastricht-Traktaten, blev på noget tidspunkt berørt i de orienterende møder. Så det har altså intet med de møder at gøre, men det var regeringens principielle beslutning, at man ikke ønskede Fremskridtspartiet med til forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har et spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, for jeg forstod ikke rigtig, hvordan sammenhængen i hendes politik var. Hun siger – hvad jeg tror er rigtigt – at der vil være et flertal i den danske befolkning imod den politik, som Venstre ønsker omkring Vestunionen. Jeg forstod det sådan, at fru Elisabeth Arnold ønsker at fastholde den danske undtagelse.

Men hvordan kan det så harmonere med det, som regeringen i praksis laver? Der stod i Politiken den 8. maj, at Danmark overvejer at ændre observatørstatus i Vestunionen til fuldt medlemskab. Jamen det er da en ophævelse af den danske undtagelse. Det er nøjagtig det, fru Charlotte Antonsen gjorde opmærksom på, at der foregår et spil, som regeringen ikke drøfter offentligt eller i hvert fald ikke her i Folketingsalen, og som underminerer den danske undtagelse, og det burde der være en klar og åben debat om, hvor man kunne tage stilling.

Men det er da modsætningsfyldt, ja nærmest dobbeltmoralisk, at fru Elisabeth Arnold på den ene side står og holder tale om, at vi ikke kan acceptere det, og at der ikke skal slækkes på vores modstand mod medlemskab af Vestunionen, for det vil den danske befolkning ikke acceptere, og på den anden side er fru Elisabeth Arnold medlem af et regeringsparti, der aktivt dag efter dag underminerer den samme undtagelse.

Jeg lægger mærker til, at udenrigsministeren ikke tager til genmæle. Vi kan her konstatere, at det sker nøjagtig, som fru Charlotte Antonsen gjorde opmærksom på. Regeringen gør intet forsøg på at korrigere, hvis det skulle være forkert. Vi må gå ud fra, at udenrigsministeren ikke er i stand til at svare på det og ikke er i stand til at forklare det, for det er korrekt, at det er glidebanen, og at det er vejen ind i Vestunionen.

Så jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, hvordan i alverden hendes politik dog kan hænge sammen.